

РЕШЕНИЕ

№ 847

гр. Пловдив , 21.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XXI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ в публично заседание на двадесет и първи май, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Георги Р. Гетов

при участието на секретаря Христина Ал. Борисова
като разгледа докладваното от Георги Р. Гетов Административно наказателно дело № 20215330201740 по описа за 2021 година

Производството е по реда на **чл. 59 и следващите от ЗАНН.**

Образувано е по жалба от „Ауто Брадърс“ ООД, ЕИК: 160038362, със седалище и адрес на управление: ***, представлявано от *** Т.Е.К., ЕГН: *** **против** Наказателно постановление № 558074-F579197/28.01.2021 г., издадено от М.К.Л. – ***, с което на основание чл. 179, ал. 1, предл. 4 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) на жалбоподателя е наложена **„имуществена санкция“** в размер на **500 (петстотин) лева** за нарушение по чл. 125, ал. 5 вр. ал. 1 от ЗДДС.

С жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на обжалваното наказателно постановление (НП). Жалбоподателят твърди извършеното деяние да представлява маловажен случай, а като не го е квалифицирал по този начин, административнонаказващият орган да е издал незаконосъобразно наказателно постановление. Поддържа, че независимо от забавата при подаването на процесната справка-декларация да не е нанесена щета на фиска. Твърди още дружеството да не извършва дейност и в продължение на четири години да подава нулеви декларации. Взема становище тези обстоятелства да обосновават по-ниска степен на обществена опасност на конкретното деяние спрямо обикновените случаи на нарушения от този вид. Моли наказателното постановление да бъде отменено. В съдебно заседание жалбоподателят не се представлява.

Въззиваемата страна се представлява от *** Д.А., който оспорва жалбата и поддържа наказателното постановление. Пледира да не са допуснати

съществени процесуални нарушения в хода на производството по установяване на нарушението и неговото санкциониране, извършването на същото да е доказано по несъмнен начин от събраните доказателства, а размерът на имуществената санкция да е правилно определен. Поддържа нарушението да не представлява маловажен случай. Моли наказателното постановление да бъде потвърдено. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателствени материали, поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното:

Жалбата е подадена от „Ауто Брадърс“ ООД, спрямо което юридическо лице е наложена „имуществената санкция“, следователно от субект с надлежна процесуална легитимация. Екземпляр от наказателното постановление е връчен на жалбоподателя на 16.02.2021 г., установено от разписка за връчване на препис от НП, а жалбата е подадена на 22.02.2021 г. пред Районен съд – Пловдив и препратена за окомплектоване на административнонаказващия орган (АНО), поради което седемдневният срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН е спазен, а жалбата е **допустима**. Разгледана по същество, същата е **неоснователна**, поради което атакуваното наказателно постановление следва да бъде потвърдено по следните съображения:

От **фактическа страна** съдът приема за установено следното:

Жалбоподателят „Ауто Брадърс“ ООД бил регистрирано по ЗДДС лице.

На 17.08.2020 г. свид. В. С. Б. – ***, извършила служебна проверка на дейността на жалбоподателя „Ауто Брадърс“ ООД. В хода на проверката свидетелката установила, че жалбоподателят като регистрирано по ЗДДС лице не е подал справка-декларация по чл. 125 ЗДДС в ТД на НАП - Пловдив за данъчен период 01.07.2020 г. - 31.07.2020 г. в законоустановения срок до 14.08.2020 г. включително.

Справката-декларация по чл. 125, ал. 1 от ЗДДС „Ауто Брадърс“ ООД подало в ТД на НАП - Пловдив по електронен път на 08.09.2020 г. и тя била заведена с вх. № 16004409280/08.09.2020 г. (лист 35 от делото).

На 11.11.2020 г. свид. Б. съставила акт за установяване на административно нарушение (АУАН) с бл. № F579197 против „Ауто Брадърс“ ООД в присъствието на свидетел. Актът бил съставен в отсъствието на представител на жалбоподателя, който след изпратена покана с изх. № 70-00-8321-23/26.08.2020 г. (лист 33 от делото), връчена на 10.09.2020 г., не изпратил свой представител. Актът за установяване на административно нарушение бил предявен на жалбоподателя и препис бил връчен срещу разписка на 14.12.2020 г.

На 15.12.2020 г. жалбоподателят подал писмено възражение против АУАН, което било прието за неоснователно от административнонаказващия орган.

Въз основа на така съставения АУАН и на останалите материали по

административната преписка било издадено обжалваното в настоящото производство наказателно постановление.

По доказателствата:

Описаната фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните гласни доказателствени средства, както и на писмените доказателства по делото.

Съдът дава вяра на показанията на свид. В. С. Б.. От тях се изясняват датата на извършената проверка - 17.08.2020 г., и установените в хода ѝ обстоятелства - неподадена справка-декларация от жалбоподателя за данъчен период месец юли 2020 г. в срок до 14.08.2020 г. Свидетелката изяснява, че справката-декларация е подадена през месец септември, след изтичането на срока за това действие. От свидетелските показания се установяват и обстоятелствата по съставянето на АУАН. Показанията на свид. Б. се ползват от съда с доверие, тъй като намират подкрепа в писмените доказателства, служещи за тяхната проверка. Свидетелските показания съдът цени и като последователни, вътрешно непротиворечиви и добросъвестно дадени от незаинтересовано по делото лице.

От уведомление с входящ номер на данните ДДС.1600-4409280/08.09.2020 г. (лист 36 от делото) и справка-декларация с вх. № 16004409280/08.09.2020 г. (лист 35 от делото) се установява, че жалбоподателят „Ауто Брадърс“ ООД е подал пред ТД на НАП - Пловдив справка-декларация за ДДС за данъчен период м. юли 2020 г. на дата 08.09.2020 г.

От Заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020 г. на изпълнителния директор на НАП се установява, че процесните АУАН и НП са издадени от надлежно оправомощени лица, действали в рамките на своята материална и териториална компетентност.

При така установените факти съдът приема следното от **правна страна**:

При съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита и представляващи основания за отмяна на наказателното постановление. При съставянето на АУАН са изпълнени изискванията по чл. 42 от ЗАНН относно задължителното му съдържание. Актът е съставен от оправомощено лице, предявен е за запознаване със съдържанието му на представител на нарушителя и му е връчен препис срещу разписка. В 6-месечния срок по чл.34, ал.3 от ЗАНН е издадено и обжалваното НП. Същото отговаря на задължителните изисквания към съдържанието на този вид актове съгласно чл. 57, ал. 1 от ЗАНН, издадено е от материално и териториално компетентен орган. Съдът намери и че е налице съответствие между установените факти и правни изводи в АУАН и в НП. По делото не се правят възражения за допуснати съществени процесуални нарушения. При служебно дължимата проверка за законосъобразност на наказателното постановление настоящият

състав също не констатира такива.

Административнонаказателната отговорност на жалбоподателя „Ауто Брадърс“ ООД е ангажирана за нарушение с правна квалификация чл.125, ал.5 вр. с ал.1 от ЗДДС. С посочените разпоредби се задължават регистрираните по ЗДДС лица да подават справка-декларация, съставена въз основа на отчетните регистри по чл. 124, ал. 1 от ЗДДС, за съответния данъчен период до 14-о число включително на месеца, следващ данъчния период, за който се отнася. За дружеството жалбоподател се установява да е регистрирано по ЗДДС лице, което обстоятелство не е и спорно между страните. Следователно жалбоподателят „Ауто Брадърс“ ООД е адресат на задължението за подаване на справката-декларация по чл. 125, ал. 1 от ЗДДС и годин субект на административното нарушение по чл. 125, ал. 5 вр. ал. 1 от ЗДДС. Правилно в наказателното постановление е определен срокът за изпълнение на задължението досежно справката-декларация за данъчен период 01.07.2020 г. - 31.07.2020 г. Последният съгласно правилото по чл. 87, ал. 2 от ЗДДС съвпада с календарния месец. Срокът за изпълнение е нормативен определен и съгласно разпоредбата на чл. 125, ал. 5 от ЗДДС е до 14-о число включително на месеца, следващ данъчния период. Налага се извод, че жалбоподателят е могъл правомерно да подаде отчетните регистри най-късно до 14.08.2020 г. Срокът изтича в присъствен ден, поради което в наказателното постановление правилно е определена продължителността му. Изпълнителното деяние на нарушението е осъществено чрез бездействие от страна на жалбоподателя, който, като е бил задължен, не е подал в срок до 14.08.2020 г. справка-декларация за данъчен период месец юли 2020 г. Нарушението е формално, поради което с осъществяването на изпълнителното му деяние то е било довършено от обективна страна, без необходимост от настъпването на определен вредоносен резултат. Евентуално настъпилите вредни последици не са елемент от състава на нарушението и са неотносими към момента на неговото довършване. Те биха могли да бъдат преценявани на плоскостта на смекчаващите и отегчаващи отговорността обстоятелства. Самият факт на извършване на нарушението - неподаването в срок на справката-декларация, в достатъчна степен накърнява защитаваните обществени отношения по осигуряване на отчетност в дейността на регистрираните по ЗДДС лица и е самостоятелно основание за реализирането на административнонаказателната отговорност на лицето като ответна мяра от страна на държавата. С наказателното постановление е ангажирана обективната отговорност на жалбоподателя в качеството му на юридическо лице, поради което в процеса не подлежи на изследване въпросът за вината.

На следващо място настоящият съдебен състав намира, че макар изпълнителното деяние на нарушението да е осъществено чрез бездействие, същото е доказано по категоричен начин по делото. Съгласно разпоредбата на чл. 125, ал. 7 от ЗДДС справка-декларация се подава по електронен път при условията и по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. От приетото като писмено доказателство по делото Уведомление за приемане на

данни от справка-декларация за ДДС, дневника за покупки и дневника за продажби се доказва, че интересуващата делото СД е подадена заедно с отчетните регистри на дата 08.09.2020 г. За извършеното действие е генериран входящ номер на данните: ДДС.1600-4409280 от 08.09.2020 г. От автоматично издаденото уведомление се прави пряка връзка между конкретно подадените документи и процесната справка-декларация. Уведомлението е издадено по повод подаването именно на справката-декларация от жалбоподателя „Ауто Брадърс“ ООД за данъчен период месец юли 2020 г. Съгласно чл. 102, ал. 2 от ДОПК, към който препраща разпоредбата на чл.125, ал.7 от ЗДДС, при приемането на декларации, документи или данни, подадени по електронен път, се извършва автоматично издаване на входящ номер и дата, които се изпращат на подателя с електронно съобщение. Доказва се, че тези реквизити са изпълнени, поради което процесното уведомление за приемане на данни /на лист 36 от делото/ се цени от съда като годно доказателство. Следователно доказва се, че справката-декларация за данъчен период м. юли 2020 г. е подадена от жалбоподателя на 08.09.2020 г. Тъй като тази дата е след изтичането на предвидения в закона срок, който в случая е изтекъл на 14.08.2020 г., то правилен и обоснован е изводът на административнонаказващия орган за извършено нарушение по чл. 125, ал. 5 вр. ал. 1 от ЗДДС.

За пълнота на изложението, доколкото липсват възражения в този смисъл, следва да се посочи, че АУАН е редовно съставен в отсъствие на представител на нарушителя, при надлежно проведена процедура по чл. 40, ал. 2 от ЗАНН. Преди съставянето на акта е изпратена покана. Същата е адресирана до юридическото лице - жалбоподател и на вписаните в публичния регистър седалище и адрес на управление. АУАН е съставен след изтичането на предоставения на жалбоподателя 7-дневен срок с поканата. Относно относно редовността на процедурата е *Решение № 887 от 03.05.2016 г. по к.а.н.д. № 403/2016 г. на Административен съд – Пловдив*.

При доказано извършване на нарушението, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя, съдът намира за правилен извода на АНО, че не е налице хипотеза на маловажен случай на административно нарушение. За да бъде деянието маловажен случай, то трябва да представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от същия вид. Тази преценка се прави с оглед липсата или незначителността на вредни последици или на други смекчаващи обстоятелства, които обаче винаги представляват конкретни факти от обективната действителност и поради това тяхното съществуване следва да бъде установено по делото, както и по какъв начин тяхното проявление се отразява върху степента на обществена опасност. В конкретния случай жалбоподателят обосновава твърдяната маловажност с липсата на настъпила вреда за фиска, обстоятелството, че се касае за неподаване на т.нар. „нулева справка-декларация“ и забавянето от няколко дни при изпълнението на задължението. Фактът на липсата на вредни последици не

определя маловажност на случая. Не може да се сподели тезата, че настъпването на определен вредоносен е резултат е типична, обичайна последица за този вид нарушения, за да се приеме липсата на подобни последици за обстоятелство, което значително да занижава степента на обществена опасност. Напротив, касае се за формално нарушение, при което самият факт на извършване на нарушението обосновава понасянето на отговорността, като евентуалното наличие на вредни последици би могло да бъде съобразено при индивидуализацията на наказанието/имуществената санкция.

Липсата на дейност на дружеството през отчетния период също не променя извода, че е налице типичната за този вид нарушения обществена опасност. Съгласно разпоредбата на чл. 125, ал. 4 от ЗДДС справка-декларация се подава и когато не следва да се внася или възстановява данък, както и в случаите, когато регистрираното лице не е извършило или получило доставки или придобивания или не е осъществило внос за този данъчен период. Значението на факта по неизвършването на дейност от регистрираното по ЗДДС лице е подробно изследвано в *Решение № 1758 от 14.10.2020 г. по к.а.н.д. № 1512/2020 г. на XXVI състав на Административен съд – Пловдив*. В случаи като процесния следва да се имат предвид правилата на глава десета от ЗДДС „прекръпяване на регистрацията“, в която са уредени и предпоставките за доброволна дерегистрация, в който случай би отпаднало задължението за правния субект за подаване на справки-декларации и отчетни регистри. Една от изрично предвидените хипотези на доброволна дерегистрация е при преустановяване на търговската дейност. Следователно нормативната уредба е предоставила възможност на жалбоподателя да се освободи от това задължение при твърдяната от него липса на осъществявана дейност. Щом последният не се е възползвал, а желае да продължи да бъде регистрирано лице, то правилата по глава тринадесета „деклариране и отчитане“ го обвързват и той е длъжен да ги спазва в поведението си. Следва да се посочи и че изискването за подаването на справка-декларация и отчетните регистри по чл. 124, ал. 1 от ЗДвП и в случаите, когато регистрираното лице не е извършвало дейност, е продиктувано от факта, че подаването на справките-декларации обслужва не само обществените отношения, свързани с набиране на приходната част на държавния бюджет, но и обществените отношения, свързани с правилното отчитане на извършваната в страната търговска дейност и движението на паричния поток, което пък от своя страна е свързано с планирането на бюджета за следващата година. Действително при липса на извършена търговска дейност държавният бюджет не се ощетява, доколкото данък не се дължи, но тъй като съществено се засягат отношенията, свързани с отчетността и планирането на бюджета, не може да се приеме, че неподдаването на справка-декларация в тази хипотеза е с по-ниска степен на обществена опасност.

По отношение на изминалия период от време от изтичането на срока по чл. 125, ал. 5 от ЗДДС до отстраняването на нарушението, то от

доказателствата по делото се установява, че справка-декларация е подадена на четвъртата седмица след изтичането на срока на 14.08.2020 г. За задължението по чл. 125, ал. 5 вр. ал. 1 от ЗДДС отчетният период е месечен и справка-декларация трябва да се подава до 14-о число включително на месеца, следващ данъчния период, за който се отнася. Следователно в случая конкретното забавяне е близко по своята продължителност до самия отчетен период, а справка-декларация за данъчен период месец юли 2020 г. е подадена на дата, близка до крайния срок за подаването на справка-декларация и отчетните регистри за следващия период – месец август 2020 г., срокът за което е бил до 14.09.2020 г. Забавяне с подобна продължителност, неподкрепено с конкретна уважителна причина, не следва да бъде приемано за извинително. Действително в съдебната практика са налице случаи, при които нарушението да е било отстранявано в още по-продължителен срок, това обаче не означава, че установеното по делото бездействие от страна на жалбоподателя е с дотолкова занижен интензитет на обществена опасност, който да го дисквалифицира като нарушение. Различната продължителност в съставомерното бездействие на регистрираните по ЗДДС лица би могла да бъде основание за индивидуализиране на наказанието в различен размер. В процесния случай предвид конкретната забава при жалбоподателя санкцията е определена в предвидения в закона минимум. Все в тази връзка в актуалната съдебна практика случаи, при които да е налице сходна продължителност на периода от време преди да бъде отстранено нарушението, са разгледани в *Решение № 2048 от 13.11.2020 г. по к.а.н.д. № 2278/2020 г. на XX състав на Административен съд – Пловдив* и в *Решение № 1841 от 04.10.2019 г. по к.а.н.д. № 2334/2019 г. на XXIII състав на Административен съд – Пловдив*. В първия случай се касае за справка-декларация за данъчен период м. септември 2019 г., която е трябвало да бъде подадена в срок до 14.10.2019 г., но реално е подадена на 06.11.2019 г. Във второто посочено решение е разгледан казус, при който справка-декларация за данъчен период м. април 2016 г. не е подадена в предвидения за това срок до 14.05.2016 г., а на 09.06.2016 г. Настоящият съдебен състав приема, че продължителността на забавата на жалбоподателя правилно е обусловила налагане на минимална по размер санкция, но не представлява основание за отпадане на отговорността му поради маловажност на случая.

Често срещани, типични примери в практиката за обстоятелства, които съществено да понижават интензитета на обществената опасност на деянието са отстраняване на нарушението преди да е констатирано от контролните органи, уважителни причини по отношение на представляващите дружеството, които да са ги възпрепятствали да изпълнят в срок задължението си, недобросъвестно поведение на външна счетоводна фирма, на която е възложено счетоводното обслужване. По делото такива обстоятелства не се доказаха. Нарушението е отстранено, след като е било установено от ТД на НАП – Пловдив, а на 26.08.2020 г. е изпратена покана до жалбоподателя за подаването на справка-декларация и отчетните регистри.

В случаите, когато деянието е било квалифицирано като маловажен случай поради некоректно и недобросъвестно водено счетоводство, това е било доказано с убедителни доказателства като подадена жалба пред органите на МВР или Прокуратурата. В заключение следва да се посочи, че значението на всички смекчаващи отговорността обстоятелства не е игнорирано. Както се посочи, тези обстоятелства са послужили за основание за индивидуализиране на имуществената санкция в минимален размер, но те не обосновават маловажност на конкретния случай.

За така извършеното административно нарушение от жалбоподателя – юридическо лице, съгласно разпоредбата на чл. 179, ал. 1 от ЗДДС е предвидена имуществена санкция в размер от 500 до 10 000 лева. В конкретния случай административнонаказващият орган е наложил имуществена санкция от 500 лева, която е в минималния предвиден размер за този вид административно нарушение. Според настоящия състав така индивидуализираната санкция напълно съответства на степента на обществена опасност както на деянието, така и на дееца предвид установените смекчаващи обстоятелства. Правилно е определена и приложимата в случая санкционна разпоредба, тъй като справка-декларация не е била подадена в предвидения срок. Настоящото производство е образувано по жалба на санкционираното лице, поради което и съдът не би могъл да влошава положението му. Следователно не е допуснато нарушение нито при определянето, нито при индивидуализацията на имуществената санкция.

По тези съображения настоящият съдебен състав приема, че извършването на административното нарушение от страна на жалбоподателя е доказано по категоричен начин по делото, а обжалваното наказателно постановление е законосъобразно и обосновано и като такова трябва да бъде потвърдено.

По разноските:

С оглед изхода на делото и неоснователността на жалбата право на вземане за разноски възниква единствено в полза на въззиваемата страна. Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 5 от ЗАНН в полза на юридически лица се присъжда и възнаграждение в размер, *определен от съда*, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Съдът не е обвързан от претендирания от страната размер на юрисконсултско възнаграждение. При определяне на възнаграждението следва да се съблюдава правилото на чл. 63, ал. 5, изр. 2-ро от ЗАНН, съгласно което размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Последната разпоредба от своя страна при определянето на максималния размер на възнаграждението препраща към Наредба за заплащането на правната помощ (Обн. ДВ бр. 5 от 17.01.2006 г.). Съгласно чл. 27е от Наредбата възнаграждението за защита в производства по ЗАНН е от 80 до 120 лева. Препращането е *единствено* към максималния

размер на възнаграждението, т.е. към сумата от 120 лева, като съдът определя възнаграждението по справедливост и в рамките на посочената максимална горна граница. В настоящото съдебно производство наказващият орган е защитаван от юрисконсулт. Съдът намира, че предвид конкретната фактическа и правна сложност на делото и извършените следствени действия справедливият размер на възнаграждението за защита от юрисконсулт е 80 лева, който е съобразен с правилата за неговото определяне.

За заплащане на същото следва да бъде осъдена ответната страна в процеса – жалбоподателят „Ауто Брадърс“ ООД. Разноските по аргумент от §1, т. 6 от ДР на АПК следва да бъдат присъдени в полза на това юридическо лице, от което е част административнонаказващият орган, а в случая това е Националната агенция за приходите.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1, изр. 1, предл. първо от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 558074-F579197 от 28.01.2021 г., издадено от М.К.Л. – ***, с което на „АУТО БРАДЪРС“ ООД, ЕИК: 160038362, със седалище и адрес на управление: ***, представлявано от Т.Е.К., ЕГН: *** и А. Т. Г., ЕГН: *** на основание чл. 179, ал. 1, предл. 4 от Закона за данък върху добавената стойност е наложена **„имуществена санкция“** в размер на **500 (петстотин) лева** за нарушение по чл. 125, ал. 5 вр. ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност.

ОСЪЖДА „АУТО БРАДЪРС“ ООД, ЕИК: 160038362, със седалище и адрес на управление: ***, представлявано от Т.Е.К., ЕГН: *** и А. Т. Г., ЕГН: *** **да заплати** на НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ сумата от **80 (осемдесет) лева**, представляваща разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба на основанията, посочени в Наказателно-процесуалния кодекс, по реда на Административнопроцесуалния кодекс пред Административен съд – Пловдив в 14-дневен срок от получаване на съобщението от страните, че решението е изготвено.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____